

Soms raken emoties de kern van het leven. Toen Marlies van Baalen het Nederlands kampioenschap dressuur Young Riders had gewonnen en haar grootvader Jan Dorresteyn verrassend betrokken werd bij de huldiging, hadden veel omstanders een brok in de keel. Jan Dorresteyn stond er niet alleen als trotse grootvader van een 18-jarige kleindochter. Ook als fokker van het paard van Marlies, de KWPN-hengst Inspekteur (v.Darwin uit Doornroos v.Amor). Daarom deze keer de fokker van Inspekteur in de hoofdrol, Jan Dorresteyn (77).

De fokker van... Inspekteur

Jan Dorresteyn is er beduusd van, zomaar een interview. En hij voelt zich meteen bijna bezwaard. Want zijn zes kinderen hebben tot nu toe voor een nageslacht van 15 kleinkinderen gezorgd. Hij is hartstikke trots op Marlies natuurlijk, zijn oudste kleindochter. Maar ook op die 14 anderen, al rijden die dan toevallig geen paard! "Ik ben met allemaal even wijs", haast hij zich te zeggen. "Ik maak geen uitzonderingen. Of de ene nu wat hoger springt dan de andere, maakt me niets uit. Als ze maar gelukkig worden."

Wijze, relativerende woorden

"Als fokken een familiebezigheid is, ben je nooit teleurgesteld."

van een man die zijn hele leven keihard heeft gewerkt en eigenlijk toen hij het rustiger aan ging doen bij toeval in de paardenfokkerij belandde.

Familiefokkerij

De paardengeschiedenis van de families van Baalen en Dorresteyn is helemaal met elkaar verweven. De vader van Marlies, Arie van Baalen, fokte de keursportmerrie Ulrica (Officier x Gravin v. Wachtmeester x Zinni van

Wittenstein). De bekende Zinni van Wittenstein-stam kwam van oorsprong van 'tante Toos' Vervoorn en was bekend in Brakel en wijde omgeving. "Ulrica was een kapitale merrie, van 172 groot, met een mooie lange schuine schouder erin", herinnert dochter Marjan Dorresteyn zich goed. Uit Ulrica werd ondermeer Doornroos geboren (v.Amor). Op een goede dag zou Marjan een paard wegbrengen naar Arie en haar zus Coby van Baalen-

Soms raken emoties de kern van het leven. Grootvader Jan Dorresteyn en kleindochter Marlies van Baalen tijdens het NK Dressuur in Nijmegen.

Foto Jacob Melissen

Dorresteyn in Brakel. Vader Jan Dorresteyn boerde toen al niet meer zelf, maar was wel geïnteresseerd in een fokmerrie. Hij wilde toch graag nog wat omhanden hebben. Jan Dorresteyn: "Marjan zei tegen me, pa, ik breng toch een paard weg naar Coby, dan konden we eigenlijk Doornroos wel mee terug nemen. Want die is te koop! Ik zag haar door de bak gaan. Een wakker paard. Ze zag elk vogeltje vliegen hoor! Ze kon wel drachtig zijn ook, zei ik meteen. En we hebben haar mee naar huis genomen, tweeënehalf jaar oud. Na een tijdje kwam er inderdaad een veulen af. Vermoedelijk van Eduard, een Zonneglans-zoon, die haar per ongeluk op de uiterwaarden had gedekt".

Gepland

Toen kon dan de geplande fokkerij

met Doornroos beginnen.

Doornroos werd steeds probleemloos drachtig. Ze heeft inmiddels tien kinderen gebracht. Haar eerste geplande veulen bracht het meteen tot goedgekeurde hengst: Inspekteur (v.Darwin). Toen volgde er een Darwin-hengst die als ruïn met Jacqueline van Veen onder de naam Jamaica Z2-dressuur loopt. De Elcaro-zoon Kuno die daar op volgde werd aangewezen voor Ermelo, maar maakte het onderzoek niet af. Later is het paard verongelukt. De merrie Lenteroos (v.Darwin) bracht het met Petra Brandt tot M-dressuur. Toen volgde er een hengst van Elcaro. Daarna kwam een Burggraaf-merrie. Deze Nikitaroos werd vorig jaar ster en is inmiddels gedekt door Flemmingh. De Burggraaf-merrie die daarna werd geboren, werd indertijd als duurste veulen in Dronten verkocht. "Dat was er een-tje met een echte showdraf", zegt Dorresteyn trots. Toen werd er een Ferro-merrie geboren, die helaas verongelukte in het land. Het Ferro-merrieveulen van vorig jaar werd in Liessel op de veulenveiling verkocht naar Limburg. Dit jaar in april werd Sterro geboren, een hengstje van Métall. Doornroos is nu opnieuw drachtig van Métall.

Doornroos is inmiddels keur en preferent. De fokkerij-geschiedenis van Doornroos omvat dus tien kinderen van vijf vaders. "Ik vond dat ik de opdracht had om haar sterke punt beweging te handhaven. Daarnaast wil je de maat en het formaat bewaren. Doornroos fokt groter dan ze zelf is. En dat heeft Inspekteur ook weer", zegt Jan Dorresteyn.

De Darwin-kinderen zijn het oudste en tot nu toe het meest succesvol in de sport. Jan Dorresteyn: "Mijn dochter Coby reed Darwin indertijd en ik vond het een mooi paard. Ik dacht, dat zal wel aans-

Doornroos (Amor x Officier) met haar Métall-veulen. Marlies van Baalen houdt Doornroos vast.

Foto: Claartje van Andel

laan bij Doornroos, dat Roemerbloed. Uit die eerste dekking werd Inspekteur geboren. Dat ding kon als veulen al heel apart lopen. De eigenaar van Darwin, Drikus Vonk, was aanwezig bij de afstammelingenkeuring en wilde hem meteen hebben. Maar hij was al te laat: ik had hem al aan m'n schoonzoon Arie verkocht..."

Takt

Alle Doornroos-kinderen kenmerken zich volgens Dorresteyn door de takt in de bewegingen. "Ze liepen allemaal als veulen al als een klok", zegt Dorresteyn. Wat ze ook allemaal mee hebben, is de gemakkelijke hals, de mooie halsuitsnijding, het gemakkelijke afbuigen, het plezierig in aanleuning gaan onder het zadel.

Doornroos liep met Marjan een IBOP-proef met hoge cijfers en bracht het tussen de jaarlijkse veulens door gemakkelijk tot M-dressuur.

"Maar", zegt Marjan, "ze had wél karakter als je er opzat. Ze maakte zich mooi onder het zadel. Ze had drie sterke taktmatige bewegingen. Maar ze kon eigenzinnig zijn en zich omdraaien en naar huis gaan als ze ergens bang voor was. Ze vroeg een baas met overwicht." Wat alle Doornroos-kinderen ook mee hebben gekregen, is dit wat aparte, eigenzinnige karakter van de merrie. Ze is lief, betrouwbaar, goudeerlijk. Maar ook fel en beslist geen doetje.

"Hoe moet ik dat uitleggen", zegt Jan Dorresteyn. "Doornroos en haar kinderen, het zijn paarden die aandacht nodig hebben. Doornroos kan zo opgewonden staan te snuiven in de wei dat je het in het dorp Werkhoven zelf zowat kan horen!"

Doornroos loopt bij dochter Marjan en Hennie Broekhuizen, in het land aan de Achterdijk buiten Werkhoven, vlak voor de boerderij die vroeger door het gezin Dorresteyn werd gepacht. Jan Dorresteyn: "Voordat ik ziek werd, ging ik er elke dag naartoe. Gewoon even poetsen, aandacht geven. Mijn jongste kleinzoon Remco, nog geen drie jaar, kwam de borstels altijd al brengen als hij me aan zag komen. Maar ik moet zeggen: ik moest altijd knap hard lopen als ik Doornroos uit de wei haalde. Als je niet uitkijkt, loopt ze je voorbij. Er zit beslist pit in."

Inspekteur

Hij is nuchter, Jan Dorresteyn. Maar de hele goedkeuringsgeschiedenis van Inspekteur heeft hij toch als een droom beleefd. "Arjan Kolbach heeft hem voorgebracht en ik heb alleen maar zitten genieten op de tribune. Het was een bar mooi paard en dat is het nog steeds. Hij mat maar net 1.60 bij de hengstenkeuring, dat was even spannend, maar bij het verichtingsonderzoek was hij alweer drie cm gegroeid gelukkig. Na Ermelo heb ik de hengst voor de helft aan Van Manen verkocht." Tijdens de hengstencompetitie werd Inspekteur eerst nog gereden door Barbara Diks en Leonie Bramall. Het was steeds stuivertje wisselen in de uitslag met Iglesias.

Jan Dorresteyn: "Ik ben er altijd zoveel mogelijk bijgeweest en heb er altijd volop van genoten. Als de paarden een familiebezigheid zijn, stelt het nooit teleur. Winnen of tweede worden, dat is bij het wielrennen ook maar een bandbreedte, zeg ik altijd. Dat mogen mensen zich van mij meer realiseren."

In Nijmegen belden er veel meer mensen op met 'wat jammer van Coby' omdat zij haar eerste plaats in de Grand Prix niet kon vasthouden, dan 'wat super van Marlies' voor het winnen bij de Young Riders. Het winnen van Marlies is voor de meeste omstanders al normaal geworden. Jan Dorresteyn: "Zo werkt dat. Maar ik zeg maar zo, het moet wel heel raar gaan, willen Coby en Marlies de paarden niet aan het werk krijgen. Dat was vroeger bij mij zo met de werkpaarden op het land, dat is nu bij hen zo bij de dressuur. En als ze ze niet helemaal aan het werk krij-

gen, dan zal er wel iets niet helemaal gezond zijn. En als dat hersteld is, loopt het weer. Dat is mijn ervaring."

Doorzetters

Jan Dorresteyn en zijn vrouw hebben zes kinderen. En alle zes hebben ze het ver geschopt, ieder op zijn eigen vakgebied, in zijn eigen interesse. Oudste zoon Adriaan is hoogleraar privaatrecht in Heerlen. Leo heeft zijn boerenafkomst niet verloochend. Hij is ingenieur en zette een nieuw florerend bedrijf op in Stad aan het Haringvliet. Johan heeft een ziekenhuis-staffunctie op Tilburg. Coby is zoals bekend topsportamazone. Wilma is na het krijgen van vier kinderen weer aan het studeren geslagen en jongste dochter Marjan rijdt ook Grand Prix-dressuur en houdt zich bezig met paarden en fokkerij.

"Het zijn allemaal doorzetters", zegt Jan Dorresteyn. Hij constateert het, zonder opsmuk. Ze hebben het niet van een vreemde. Met smaak verhaalt Dorresteyn over de tijd dat het geregeld halve nachten doorwerken was om zonder machines 45 melkkoeien te melken, het bouwland en de fruitbomen bij te houden en dan de boel ook nog tip-top-schoon te hebben. "Want die ijzeren roosters konden aankoeien in de stal hoor! Ik ging soms wel eens slapen tussendoor en dan zei ik tegen m'n vrouw: ik ben voor niemand meer te spreken. Al staat de bisschop zelf voor de deur." Jan Dorresteyn heeft nooit iets anders gewild dan het boerenbedrijf. "Als ik de koeien het betonnen pad af zag lopen naar de wei, kerngezond, glimmend als eikels, dan was ik gelukkig. Het beeld staat nog op mijn netvlies gegrift", zegt hij. Het meest herkent hij zichzelf nog in Arietje, de zoon van zijn dochter Coby en Arie van Baalen. "Die jongen is ook ontembaar", zegt hij met een milde trots. Om er meteen op te laten volgen: "Maar ik maak geen uitzonderingen hoor. Ik hoop vooral dat ze gelukkig mogen worden in wat ze doen. Gelukkig zijn in je werk, in je familie, dat ben ik ook altijd geweest. Dat is een voornaam ding in het leven."

Claartje van Andel